

Na osnovu člana IV. 4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 49. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 6. juna i 8. jula 2013. godine, i na 30. sjednici Doma naroda, održanoj 15. jula 2013. godine, usvojila je

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ
POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

Član 1.

U Zakonu o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima ("Službeni glasnik BiH", broj 53/09), u članu 1. stav (1) riječi: "ili ako međunarodni ugovor ne postoji", brišu se.

Član 2.

U članu 2. tač. f) i i) brišu se.

Dosadašnje tač. g), h) i j), postaju tač. f), g) i h).

Član 3.

U članu 4., iza stava (3), dodaju se novi st. (4) i (5) koji glase:

"(4) U hitnim slučajevima zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć mogu se dostavljati i primati posredstvom Eurojusta – Agencije Evropske unije za policijsku i pravosudnu saradnju u krivičnim stvarima.

(5) Postupak nadležnih organa Bosne i Hercegovine u odnosima s Eurojustom uredit će se posebnim uputstvom ministra pravde Bosne i Hercegovine, kojim će se odrediti organi i kontakt tačke za saradnju s Eurojustom."

Dosadašnji st. (4), (5) i (6) postaju st. (6), (7) i (8).

Član 4.

U članu 5., iza stava (1), dodaje se novi stav (2) koji glasi:

"(2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine hitno će postupati i po zamolnicama domaćih pravosudnih organa, osim ako je očito da zamolnica nije u skladu s međunarodnim ugovorom

i da bi je strani organ odbio. U tom slučaju takva zamolnica vraća se domaćem pravosudnom organu da otkloni nedostatke."

Dosadašnji stav (2), koji postaje stav (3), mijenja se i glasi:

"(3) U slučajevima predviđenim članom 4. stav (3) ovog zakona, nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom direktno upućuje zamolnicu nadležnom domaćem pravosudnom organu, s tim što je kopiju zamolnice i uputnog akta dužan dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine."

Član 5.

U članu 8. tačka b) alineja 1) riječ "okrivljenih" zamjenjuje se riječju "optuženih".

Član 6.

Član 9. mijenja se i glasi:

"Član 9.

(Osnove za odbijanje pravne pomoći)

(1) Pored drugih razloga propisanih ovim zakonom za odbijanje zahtjeva za pojedine oblike pravne pomoći, nadležni domaći pravosudni organ odbit će zahtjev za pravnu pomoć u sljedećim slučajevima:

- a) ako bi udovoljavanje zahtjevu bilo u suprotnosti s pravnim poretkom Bosne i Hercegovine ili bi moglo da nanese štetu njenom suverenitetu ili sigurnosti;
- b) ako se zahtjev odnosi na djelo koje se smatra političkim krivičnim djelom ili djelom povezanim s političkim krivičnim djelom;
- c) ako se zahtjev odnosi na vojna krivična djela;
- d) ako je za isto krivično djelo lice na koje se zahtjev odnosi iz materijalno-pravnih razloga oslobođeno krivice ili je protiv njega obustavljen postupak, ili ako je oslobođeno kazne, ili ako je sankcija izvršena ili se ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda;
- e) ako se protiv lica na koje se zahtjev odnosi u Bosni i Hercegovini vodi krivični postupak zbog istog krivičnog djela osim ako bi izvršenje zamolnice moglo dovesti do odluke o puštanju ovog lica na slobodu;
- f) ako bi krivično gonjenje ili izvršenje sankcije prema domaćem pravu bilo isključeno zbog zastarjelosti.

(2) Odredbe stava (1) tačka d) ovog člana ne primjenjuje se u slučajevima kada je u državi moliteljici došlo do obnove krivičnog postupka.

(3) Pored razloga utvrđenih stavom (1) ovog člana, pravna pomoć može se odbiti i na osnovu faktičkog reciprociteta u odnosu na određenu državu."

Član 7.

Član 10. mijenja se i glasi:

"Član 10.

(Izuzeci za odbijanje pravne pomoći)

(1) Krivična djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom ne mogu biti osnov za odbijanje zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć u smislu člana 9. tač. b) i c) ovog zakona.

(2) Zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć neće biti odbijena samo zato što se odnosi na djelo koje se prema domaćem zakonodavstvu smatra fiskalnim krivičnim djelom."

Član 8.

U članu 13. riječ "zapljenu" zamjenjuje se riječima: "i oduzimanje predmeta pronađenih u pretresu", a na kraju rečenice briše se tačka i dodaju riječi: "i odredbama krivičnog zakonodavstva Bosne i Hercegovine."

Član 9.

Iza člana 16. dodaju se čl. 16a., 16b. i 16c. koji glase:

"Član 16a.

(Saslušanje svjedoka i vještaka putem videokonferencije)

(1) Kada neposredno saslušanje svjedoka i vještaka iz Bosne i Hercegovine nije moguće na teritoriji druge države, saslušanje se može obaviti putem videokonferencije na zahtjev pravosudnih organa te države.

(2) Zahtjev iz stava (1) ovog člana mora biti sačinjen u pismenoj formi i sadržavati sve što je predviđeno članom 3. ovog zakona, kao i obrazloženje razloga nemogućnosti neposrednog pojavljivanja svjedoka i vještaka u zemlji koja podnosi zahtjev. U zahtjevu se mora naznačiti naziv sudskih organa i lica koja prisustvuju saslušanju u zemlji koja podnosi zahtjev.

(3) Zahtjev iz stava (1) ovog člana bit će odobren ako nije u suprotnosti s principima krivičnog zakonodavstva Bosne i Hercegovine, a udovoljit će mu pravosudni organ koji ima tehnička sredstva za ovakvu vrstu saslušanja, bez obzira da li je nadležan za pružanje pravne pomoći iz ovog zahtjeva u smislu čl. 6. i 7. ovog zakona.

(4) Poziv za saslušanje licima iz stava (1) ovog člana dostavlja pravosudni organ koji provodi saslušanje.

(5) Za utvrđivanje identiteta lica koje se saslušaiva odgovoran je pravosudni organ države po čijem zahtjevu se provodi saslušanje, a po potrebi on će osigurati i tumača, te saslušanje neposredno obaviti u skladu sa svojim zakonodavstvom.

(6) Izuzetno od stava (5) ovog člana, saslušanje može obaviti i pravosudni organ u Bosni i Hercegovini prema uputstvima pravosudnog organa države koja je dostavila zahtjev uz osiguranje tumača, ali samo po zahtjevu države koja je uputila zamolnicu.

(7) Svjedok i vještak mogu odbiti dati iskaz u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, kao i u skladu s krivičnim zakonodavstvom države koja je dostavila zahtjev.

(8) Pravosudni organ u Bosni i Hercegovini koji provede saslušanje će uz poštivanje mjera zaštite o saslušanju sačiniti zapisnik ili snimak u skladu s krivičnim zakonodavstvom podnosioca zahtjeva i dostaviti ga pravosudnom organu države koja je dostavila zahtjev.

(9) Ako lice iz stava (1) ovog člana odbije dati iskaz, prema njemu se ne mogu primijeniti mjere bilo kakve prinude.

Član 16b.

(Ispitivanje osumnjičenih i optuženih lica putem videokonferencije)

(1) Shodnom primjenom člana 16a. ovog zakona, pravosudni organi druge države mogu, putem videokonferencije, obaviti ispitivanje osumnjičenog ili optuženog lica, koje se nalazi u Bosni i Hercegovini, posredstvom pravosudnih organa u Bosni i Hercegovini, ako to lice na to pristane.

(2) Pravosudni organ u Bosni i Hercegovini koji će provoditi ispitivanje i pravosudni organ države koja je dostavila zahtjev dogovorit će se o uslovima i načinu ispitivanja u skladu s nacionalnim krivičnim zakonodavstvima i međunarodnim instrumentima.

(3) Ako lice iz stava (1) ovog člana odbije dati iskaz, prema njemu se ne mogu primijeniti mjere bilo kakve prinude.

Član 16c.

(Saslušanje svjedoka i vještaka putem telefonske konferencije)

(1) Shodnom primjenom člana 16a. ovog zakona, nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini na zahtjev druge države može organizirati saslušanje vještaka i svjedoka putem telefonske konferencije, ako svjedok ili vještak na to pristane.

(2) O načinu saslušanja u smislu stava (1) ovog člana nadležni pravosudni organ Bosne i Hercegovine i pravosudni organ države koja je dostavila zahtjev će se neposredno dogovoriti, o čemu nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini mora sačiniti zapisnik i verificirati pristanak svjedoka i vještaka uz utvrđivanje njihove istovjetnosti.

(3) Ako lice iz stava (1) ovog člana odbije dati iskaz, prema njemu se ne mogu primijeniti mjere bilo kakve prinude."

Član 10.

Član 24. mijenja se i glasi:

"Član 24. (Zajednički istražni timovi)

(1) Ako to opravdavaju okolnosti konkretnog slučaja, sporazumom nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini s nadležnim pravosudnim organima strane države mogu se formirati zajednički istražni timovi radi vođenja određene istrage na teritoriji jedne ili više ugovornica koje formiraju zajednički istražni tim za ograničen vremenski period.

(2) Sporazumom se utvrđuje: sastav tima, zadaci tima, ovlaštenja i rok na koji se tim formira. Uz saglasnost potpisnica sporazuma, tim može produžiti svoj rad i nakon isteka roka iz sporazuma.

(3) Zahtjev za formiranje zajedničkog istražnog tima treba da sadrži podatke iz člana 3. ovog zakona, a može ga podnijeti bilo koja zainteresirana strana. Zahtjev se podnosi posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine nadležnom tužilaštvu u Bosni i Hercegovini, s prijedlogom sastava tima. Na isti način će tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini takav zahtjev, kada nađe da je to potrebno, uputiti nadležnom stranom pravosudnom organu.

(4) Tim će biti formiran u jednoj od potpisnica sporazuma u kojoj se očekuje provođenje istražnih radnji. U zahtjevu se navodi i prijedlog za sastav tima.

(5) Zajednički istražni tim može se formirati kada:

- a) istraga krivičnih djela, koja se vodi u jednoj državi, zahtijeva složenu i opsežnu istragu, povezanu s drugim državama;
- b) više strana vodi istrage o krivičnim djelima, čija priroda zahtijeva preduzimanje koordiniranih i usklađenih radnji umiješanih država;
- c) istražne radnje treba provoditi naizmjenično u Bosni i Hercegovini i drugoj državi, odnosno u više država.

(6) Zajednički istražni tim djelovat će na teritoriji Bosne i Hercegovine pod sljedećim općim uslovima:

- a) vođa tima bit će tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini;
- b) tim će vršiti istražne radnje u skladu s krivičnim zakonodavstvom u Bosni i Hercegovini, a domaći i strani članovi zajedničkog istražnog tima obavljat će svoje zadatke pod vodstvom vođe tima;
- c) nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini preduzet će sve potrebne organizacione radnje za potrebe tima.

(7) Strani članovi zajedničkog istražnog tima imat će pravo da prisustvuju provođenju istrage na teritoriji Bosne i Hercegovine. Vođa tima može iz određenih razloga i u skladu sa zakonodavstvom u Bosni i Hercegovini odlučiti drugačije.

(8) Vođa tima može stranim članovima zajedničkog istražnog tima prenijeti ovlaštenja za preduzimanje određenih istražnih radnji, u skladu sa zakonodavstvom u Bosni i Hercegovini i uz dozvolu nadležnih stranih pravosudnih organa države koja je poslala strane članove.

(9) Ako zajednički istražni tim treba da provodi istražne radnje na teritoriji Bosne i Hercegovine, domaći članovi tima mogu zatražiti od nadležnih organa u Bosni i Hercegovini da oni preduzmu te radnje. Takve radnje bit će izvršene u skladu sa zakonima u Bosni i Hercegovini.

(10) Ako je zajedničkom istražnom timu prilikom vođenja istrage na teritoriji Bosne i Hercegovine potrebna pravna pomoć od neke treće države, zahtjev za pružanje međunarodne pravne pomoći uputit će nadležni domaći pravosudni organ.

(11) Informacije do kojih domaći ili strani članovi dolaze u toku rada u zajedničkom istražnom timu, a koje im nisu dostupne na drugi način, nadležni domaći pravosudni organi mogu koristiti u sljedeće svrhe:

- a) u svrhu za koju je tim formiran;
- b) za otkrivanje, istragu ili krivično gonjenje drugih krivičnih djela, uz saglasnost države čijim su stranim članovima informacije stavljene na raspolaganje;
- c) za sprečavanje neposrednog ili ozbiljnog ugrožavanja javne sigurnosti i ne dirajući u odredbe tačke b) ako se kasnije pokrene krivična istraga;
- d) u druge svrhe, ako je to dogovoreno između strana koje su formirale tim.

Član 11.

Iza člana 24. dodaju se čl. 24a., 24b. i 24c., koji glase:

"Član 24a.

(Praćenje van državnih granica jedne strane ugovornice)

(1) Država moliteljica može zahtjevom upućenim posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine zatražiti od nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini odobrenje da njeni policijski organi na teritoriji Bosne i Hercegovine prate lice za koje se sumnja da je učestvovalo u izvršenju krivičnog djela koje podliježe izručenju, ili lica za koje se vjeruje da će zasigurno dovesti do identificiranja i pronalaženja pomenutog lica. U zahtjevu se može naznačiti da se praćenje povjerava domaćim policijskim organima.

(2) Nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini po prijemu zahtjeva ispituje:

- a) da li zahtjev sadrži sve relevantne podatke koji su potrebni da bi se, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, mogao podnijeti nadležnom sudu prijedlog za određivanje posebne istražne radnje - tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima;
- b) da li se zahtjev odnosi na krivičnu istragu za krivična djela koja podliježu ekstradiciji u Bosni i Hercegovini;
- c) da li se zahtjev odnosi na krivične istrage za krivična djela za koja se, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, može odrediti posebna istražna radnja - tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi s njima;
- d) da li se zahtjev odnosi na krivična djela prema obilježjima iz zahtjeva koja su propisana u krivičnim zakonima Bosne i Hercegovine, i to:
- atentat
 - ubistvo
 - silovanje
 - podmetanje požara
 - krivotvorenje novca
 - oružana pljačka i sticanje ukradene robe
 - iznudu
 - otmicu i uzimanje talaca
 - trgovinu ljudskim organima
 - nezakonitu trgovinu opojnim drogama i psihoterapetuskim sredstvima
 - kršenje zakona o oružju i eksplozivnim sredstvima
 - upotrebu eksplozivnih materija
 - nezakonito posjedovanje toksičnih i opasnih materija.

(3) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne sadrži sve relevantne podatke, o tome će posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine obavijestiti nadležni strani pravosudni organ koji može naknadno dostaviti zahtijevane potrebne podatke.

(4) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne ispunjava uslove iz stava (2) ovog člana, odbit će zahtjev i o tome posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine obavijestiti nadležni strani pravosudni organ.

(5) Ako zahtjev ispunjava sve neophodne uslove navedene u stavu (2) ovog člana, tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini sačinit će prijedlog za određivanje posebne istražne radnje - tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi s njima, te ga uputiti nadležnom sudu na daljnji postupak u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.

(6) Nadležni sud će, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, odlučiti da li su ispunjeni uslovi za usvajanje prijedloga i donošenje naredbe kojom se određuje izvršenje posebne istražne radnje.

(7) Nadležno tužilaštvo će, posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, o odluci suda obavijestiti strani pravosudni organ. Naredba suda kojom se određuje posebna istražna radnja predstavlja dozvolu za tajno praćenje.

(8) U slučaju kada zbog posebno hitnih razloga država moliteljica nije uputila zahtjev za dobivanje dozvole u skladu sa stavom (1) ovog člana, pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljice koji provode mjere praćenja u okviru krivične istrage imat će ovlaštenja da nastave praćenje lica za koje se pretpostavlja da je počinilo krivična djela iz stava (1) tačka d) ovog člana na teritoriji Bosne i Hercegovine, pod uslovom da se:

- a) nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini odmah obavijesti o prelasku državne granice za vrijeme praćenja;
- b) zahtjev za pravnu pomoć, podnesen u skladu sa stavom (1) ovog člana, uputi bez odgađanja, uz navođenje razloga za prelazak državne granice bez prethodno pribavljene dozvole.

(9) Praćenje na teritoriji Bosne i Hercegovine iz stava (8) ovog člana odmah će biti obustavljeno kada nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini to zatraži ili ako sud ne izda naredbu u roku od pet sati od prelaska državne granice.

(10) Praćenje po dobivenoj naredbi suda će se obavljati samo pod sljedećim općim uslovima:

- a) pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljice provode mjere praćenja u skladu s odredbama ovog zakona i zakonodavstva Bosne i Hercegovine i držat će se uputstva nadležnog tužilaštava u Bosni i Hercegovini;
- b) pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljice koji provode mjere praćenja moraju u bilo koje doba biti spremni da osiguraju dokaz da djeluju u svojstvu službenih lica;
- c) pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljice koji provode mjeru praćenja mogu nositi svoje službeno oružje za vrijeme praćenja, osim kada nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini ne odluči drugačije. Nošenje i upotreba službenog oružja može se dozvoliti u skladu sa zakonima u Bosni i Hercegovini;
- d) zabranjen je ulazak u privatni posjed i na mjesta koja nisu dostupna javnosti;
- e) pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljice koji provode mjeru praćenja nisu ovlašteni da zaustavljaju i ispituju, niti da liše slobode lica koje je pod prismotrom;
- f) nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini bit će obaviješteno o svim preduzetim radnjama, a službena lica koja provode mjere praćenja mogu biti zamoljena da se lično pojave pred nadležnim tužilaštvom u Bosni i Hercegovini;
- g) strani pravosudni organi s čije teritorije dolaze pripadnici organa unutrašnjih poslova koji obavljaju praćenje će, na zahtjev nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini, pružiti pomoć u istrazi koja je otvorena na osnovu provedenih operacija u kojima su učesvovali, uključujući i sudske postupke.

(11) Nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini uputit će zahtjev iz stava (1) ovog člana posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine nadležnom organu druge države radi davanja odobrenja za praćenje policiji Bosne i Hercegovine na teritoriji te države.

Član 24b.
(Kontrolirane isporuke)

(1) Strani pravosudni organ može, posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine ili neposredno nadležnom tužilaštvu u Bosni i Hercegovini ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom, podnijeti zahtjev za dozvolu kontrolirane isporuke - nadzirani prijevoz i isporuka predmeta krivičnog djela na teritoriju Bosne i Hercegovine.

(2) Kada dobije zahtjev, nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini ispitat će:

a) da li zahtjev sadrži sve relevantne podatke koji su potrebni da bi se, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, mogao podnijeti nadležnom sudu prijedlog za određivanje posebne istražne radnje - nadzirani prijevoz i isporuka predmeta krivičnog djela;

b) da li se zahtjev odnosi na krivične istrage za krivična djela za koja se, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, može odrediti posebna istražna radnja - nadzirani prijevoz i isporuka predmeta krivičnog djela.

(3) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne sadrži sve relevantne podatke da bi se o zahtjevu moglo odlučiti, o tome će obavijestiti nadležni strani pravosudni organ koji može naknadno dostaviti zahtijevane potrebne podatke.

(4) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne ispunjava uslove iz stava (2) ovog člana, odbit će zahtjev i o tome obavijestiti nadležni strani pravosudni organ.

(5) Ako zahtjev ispunjava sve neophodne uslove navedene u stavu (2) ovog člana, tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini sačinit će prijedlog za određivanje posebne istražne radnje - nadzirani prijevoz i isporuka predmeta krivičnog djela i uputiti ga nadležnom sudu u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.

(6) Nadležni sud će, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, odlučiti da li su ispunjeni uslovi za usvajanje prijedloga i donošenje naredbe kojom se određuje izvršenje posebne istražne radnje. Naredba suda predstavlja odobrenje. O odluci suda nadležno tužilaštvo obavijestit će strani pravosudni organ.

(7) Izvršenje, upravljanje i kontroliranje posebne istražne radnje iz stava (1) ovog člana obavljat će agencije za provođenje zakona Bosne i Hercegovine u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.

Član 24c.
(Tajne istrage)

(1) Nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini i nadležni strani pravosudni organ, posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine ili na neposredni pismeni zahtjev bilo

koje od strana, ako je takva mogućnost predviđena međunarodnim ugovorom, mogu se dogovoriti da pomažu jedni drugima u konkretnom krivičnom predmetu koji pripadnici organa unutrašnjih poslova vode pod tajnim ili lažnim identitetom.

(2) Kada dobije zahtjev, nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini ispitat će:

a) da li zahtjev sadrži sve relevantne podatke koji su potrebni da bi se, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, nadležnom sudu mogao podnijeti prijedlog za određivanje posebne istražne radnje - korištenje prikrivenih istražitelja i informatora;

b) da li se zahtjev odnosi na krivične istrage za krivična djela za koja se, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, može odrediti posebna istražna radnja - korištenje prikrivenih istražitelja i informatora.

(3) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne sadrži sve relevantne podatke, o tome će obavijestiti nadležni strani pravosudni organ, koji može naknadno dostaviti potrebne podatke.

(4) Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne ispunjava uslove iz stava (2) ovog člana, odbit će zahtjev i o tome obavijestiti nadležni strani pravosudni organ.

(5) Ako zahtjev ispunjava uslove iz stava (2) ovog člana, tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini sačinit će prijedlog za određivanje posebne istražne radnje - korištenje prikrivenih istražitelja i korištenje informatora i uputiti ga nadležnom sudu u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.

(6) Nadležni sud će, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, odlučiti o tome da li su ispunjeni uslovi za usvajanje prijedloga i donošenje naredbe kojom se određuje izvršenje posebne istražne radnje. O odluci suda nadležno tužilaštvo obavijestit će strani pravosudni organ.

(7) Izvršenje, upravljanje i kontroliranje posebne istražne radnje - korištenje stranih prikrivenih istražitelja i korištenje stranih informatora obavljat će se u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.

(8) Nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini i nadležni strani pravosudni organ koji učestvuju u istrazi dogovorit će se o trajanju tajne istrage, detaljima, uslovima i pravnom statusu službenih lica za vrijeme tajne istrage uz poštovanje zakonodavstva i procedura u Bosni i Hercegovini, te će saradivati u pripremi i nadzoru tajne istrage, kao i u osiguravanju zaštite službenih lica koja djeluju pod tajnim ili lažnim identitetom.

(9) O postignutim saglasnostima iz stava (8) ovog člana sačinjava se pismeni sporazum koji potpisuju ugovorne strane.

Član 12.

U članu 26. stav (2) riječi: "zatražit će" zamjenjuju se riječima: "može zatražiti".

Član 13.

Član 28. mijenja se i glasi:

"Član 28.

(Dostava podataka o fizičkim i pravnim licima)

(1) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će, nakon prijema zamolnice stranog pravosudnog organa, koja sadrži zahtjev za dostavu podataka o fizičkim i pravnim licima, cijeliti osnovanost zahtjeva za dostavu traženih podataka u skladu s međunarodnim ugovorom te će, ako je taj zahtjev osnovan, zamolnicu stranog pravosudnog organa sa zahtjevom za dostavu podataka dostaviti organu koji vodi bazu podataka o tim fizičkim i pravnim licima.

(2) Agencija za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine i drugi državni organi koji posjeduju i vode baze podataka o fizičkim i pravnim licima dužni su, po zamolnici stranog pravosudnog organa, a u smislu odredbi stava (1) ovog člana, dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine podatke tražene zamolnicom, s tim što će Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine te podatke bez odgađanja proslijediti organu države moliteljice koji je te podatke tražio.

(3) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine i nadležni strani pravosudni organ dužni su čuvati u tajnosti sve podatke koje im je dostavio nadležni domaći organ, a na tu dužnost će Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine posebno upozoriti strani pravosudni organ

Član 14.

U članu 35. stav (5) iza riječi "ugovorom" dodaju se riječi: "ili međunarodni ugovor ne postoji", a u tački d) riječ "osnovanu" briše se.

Član 15.

U članu 36. iza stava (3) dodaje se novi stav (4) koji glasi:

"(4) Ako lice čije se izručenje traži nije lišeno slobode po međunarodnoj potjernici, Tužilaštvo Bosne i Hercegovine dostavlja Sudu Bosne i Hercegovine obrazložen prijedlog za utvrđivanje pretpostavki za izručenje i prijedlog za određivanje privremenog pritvora, ako za to postoje razlozi iz člana 39. ovog zakona."

Član 16.

Član 37. mijenja se i glasi:

"Član 37.

(Lišavanje slobode lica čije se izručenje traži)

Lice čije se izručenje traži lišit će slobode nadležni policijski organ u Bosni i Hercegovini, na osnovu raspisane međunarodne potjernice u kojoj je naveden zahtjev države moliteljice za određivanje pritvora tom licu i bit će doveden pred sudiju za prethodni postupak Suda Bosne i Hercegovine, s ciljem odlučivanja o prijedlogu države moliteljice za određivanje privremenog pritvora, ako postoji opasnost da će stranac čije se izručenje traži pobjeći ili se sakriti."

Član 17.

Član 38. mijenja se i glasi:

"Član 38.

(Postupak pred sudijom za prethodni postupak i privremeni pritvor)

(1) Nakon što se lice lišeno slobode, a čije se izručenje traži, privede sudiji za prethodni postupak na osnovu raspisane međunarodne potjernice na zahtjev države moliteljice ili na osnovu molbe strane države, tom licu će, nakon što se utvrdi njegov identitet, bez odgađanja biti saopćeno zbog čega se i na osnovu kojih dokaza traži njegovo izručenje i bit će pozvano da navede šta ima reći u svoju odbranu.

(2) Sudija za prethodni postupak poučit će lice čije se izručenje traži da može uzeti branioca po svom izboru koji može pristovati njegovom ispitivanju, a ako to ne učini, da će mu sud postaviti branioca po službenoj dužnosti, ako se radi o krivičnom djelu za koje je prema krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine odbrana obavezna.

(3) O saslušanju i odbrani bit će sastavljen zapisnik.

(4) Privremeni pritvor određuje sudija za prethodni postupak i on može trajati 18 dana. Rješenje o određivanju pritvora dostavlja se Tužilaštvu Bosne i Hercegovine i Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine radi traženja molbe od strane države koja je raspisala potjernicu.

(5) Rok iz stava (4) ovog člana može se produžiti, ali ne može biti duži od 40 dana.

(6) Ako zamoljena država u rokovima predviđenim za dostavljanje ne dostavi ekstradicionu molbu i dokumentaciju, Sud Bosne i Hercegovine donijet će rješenje o ukidanju privremenog pritvora licu čije se izručenje traži, koje će dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine. Puštanje na slobodu neće ometati novo lišenje slobode i izručenje ako molba za izručenje stigne nakon isteka rokova iz st. (4) i (5) ovog člana.

(7) Ako se lice čije se izručenje traži već nalazi u pritvoru po nekom drugom osnovu, rok iz stava (5) ovog člana počinje teći od dana donošenja rješenja o određivanju privremenog pritvora donesenog po zahtjevu za određivanje privremenog pritvora.

(8) Ako lice čije se izručenje traži bude pušteno iz pritvora zbog protoka roka iz stava (5) ovog člana, ne može se više odrediti privremeni pritvor, već ekstradicioni pritvor na osnovu podnesene molbe za izručenje."

Član 18.

Član 39. mijenja se i glasi:

"Član 39.

(Određivanje ekstradicionog pritvora)

(1) Po prijemu molbe za izručenje, sudija za prethodni postupak Suda Bosne i Hercegovine, na prijedlog tužioca iz člana 36. stav (3) ovog zakona, određuje rješenjem ekstradicioni pritvor ako:

- a) postoji opasnost da će lice, čija se ekstradicija traži, izbjeći postupak izručenja ili provođenje izručenja;
- b) postoje okolnosti koje ukazuju da će lice, čija se ekstradicija traži, uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsificirati tragove krivičnog djela ili druge dokaze;
- c) posebne okolnosti ukazuju da će lice, čija se ekstradicija traži, ometati krivični postupak ili postupak izručenja uticajem na svjedoke, saučesnike ili prikrivače.

(2) Ukoliko postoji jedan od razloga iz stava (1) tačaka a), b) i c) ovog člana, sudija za prethodni postupak, po prijemu molbe u smislu člana 36. stav (3) ovog zakona, donijet će rješenje, kojim će licu kojem je određen privremeni pritvor iz člana 38. stav (5) ovog zakona, ukinuti privremeni pritvor i odrediti ekstradicioni pritvor.

(3) Pritvor iz st. (1) i (2) ovog člana može trajati do izvršenja odluke o izručenju, ali ne duže od šest mjeseci od dana pritvaranja.

(4) Pritvor neće biti određen ako je iz same molbe za izručenje očigledno da nema mjesta izručenju.

(5) Ako to opravdavaju posebni razlozi, nadležni sud umjesto pritvora može preduzeti druge mjere za osiguranje prisustva stranca.

(6) Kada se odredi ekstradicioni pritvor, u skladu s odredbama st. (1) i (2) ovog člana, sudija za prethodni postupak obavijestit će o pritvoru Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, kako bi se o tome izvijestila strana država.

(7) Sudija za prethodni postupak pustit će na slobodu stranca kad prestanu razlozi za ekstradicioni pritvor."

Član 19.

Član 40. mijenja se i glasi:

"Član 40.

(Postupak s državljanima Bosne i Hercegovine)

(1) Ako nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom po raspisanoj međunarodnoj potjernici strane države uvidom u postojeću bazu podataka državljana ili na drugi način utvrdi da je to lice državljanin Bosne i Hercegovine, obavijestit će Interpol države moliteljice koja je raspisala međunarodnu potjernicu i sjedište Interpola o nemogućnosti izručenja vlastitih državljana, ako međunarodnim ugovorom koji dozvoljava izručenje vlastitih državljana nije drugačije određeno i nemogućnosti raspisivanja potjernice na teritoriji Bosne i Hercegovine za državljaninom Bosne i Hercegovine radi njegovog izručenja drugoj državi.

(2) Ako je međunarodnim ugovorom dozvoljeno izručenje državljana Bosne i Hercegovine, postupak za njihovo izručenje bit će proveden prema odredbama ovog zakona koje se odnose na izručenje stranaca.

(3) Uz obavještenje iz stava (1) ovog člana nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom obavijestit će stranu državu da nadležni pravosudni organi te države mogu dostaviti zamolnicu nadležnom pravosudnom organu u Bosni i Hercegovini radi preuzimanja gonjenja.

(4) Nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom će o raspisanoj međunarodnoj potjernici strane države za državljaninom Bosne i Hercegovine i preduzetim mjerama obavijestiti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.

(5) Ako nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom nije mogao utvrditi da li je lice koje traži strana država državljanin Bosne i Hercegovine, a Sud Bosne i Hercegovine naknadno utvrdi da je lice kojem je određen pritvor radi izručenja drugoj državi državljanin Bosne i Hercegovine, takvo lice će odmah biti pušteno iz pritvora, ako ne postoje uslovi za preuzimanje krivičnog gonjenja od nadležnih organa u Bosni i Hercegovini ili drugi uslovi koji opravdavaju predaju tog lica drugom nadležnom organu radi vođenja krivičnog postupka za koji su nadležni organi u Bosni i Hercegovini."

Član 20.

Član 41. briše se.

Član 21.

U članu 42. stav (1) iza riječi "branioca" dodaju se riječi: "na ročištu za izjašnjenje o molbi i o pritvoru".

Član 22.

U članu 44. stav (2) riječ "strane" zamjenjuje se riječju "stranac".

Član 23.

Član 45. mijenja se i glasi:

"Član 45.

(Donošenje rješenja kojim se utvrđuje da nisu ispunjene pretpostavke za izručenje)

(1) Ako vijeće Suda Bosne i Hercegovine nađe da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za izručenje, donijet će rješenje kojim će utvrditi da nisu ispunjene pretpostavke za izručenje. Ovo rješenje bit će dostavljeno vijeću Apelacionog odjela Suda Bosne i Hercegovine, koji će, po saslušanju tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, potvrditi, ukinuti i vratiti vijeću Suda Bosne i Hercegovine da provede dodatne izviđajne radnje s ciljem utvrđivanja postojanja pretpostavki za izručenje ili preinačiti rješenje.

(2) Ako je stranac u pritvoru, vijeće Suda Bosne i Hercegovine može odlučiti da ostane u pritvoru do pravosnažnosti rješenja.

(3) Pravosnažno rješenje iz stava (1) ovog člana bit će dostavljeno ministru pravde Bosne i Hercegovine, koji će donijeti rješenje kojim se odbija izručenje.

(4) Ako se odbije izručenje iz razloga navedenih u članu 34. tač. a) i b) ovog zakona, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine obavještava državu moliteljicu da pravosudni organi Bosne i Hercegovine mogu preuzeti krivično gonjenje, ako je izručenje traženo zbog krivičnog gonjenja, odnosno o mogućnostima za priznanje i izvršenje strane presude ako je izručenje traženo zbog izvršenja presude."

Član 24.

U članu 46. st. (3) i (4) brišu se.

Član 25.

U članu 51. st. (2), (3) i (7) riječi: "Ured za saradnju s Interpolom", u odgovarajućem padežu, zamjenjuju se riječima: "nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom", u odgovarajućem padežu.

Član 26.

U članu 52. stav (3) tačka se zamjenjuje zarezom i dodaju riječi: "u kojem će se također konstatirati da lice nije državljanin Bosne i Hercegovine, a zapisnik će potpisati i stranac čije se izručenje traži."

Stav (5) mijenja se i glasi:

"(5) Zapisnik u kojem je sadržana saglasnost za pojednostavljeno izručenje sud će bez odgađanja dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine, te će na osnovu tog zapisnika ministar pravde Bosne i Hercegovine donijeti rješenje kojim će odlučiti o izručenju stranca. U ovom slučaju država moliteljica nije obavezna dostavljati molbu za izručenje."

Iza stava (5) dodaje se novi stav (6), koji glasi:

"(6) Nakon što lice čije se izručenje traži da svoju saglasnost za pojednostavljeno izručenje državi moliteljici, na potraživanog će se, u pogledu daljnjeg pritvora primijeniti odredbe ovog zakona koje se odnose na ekstradicioni pritvor."

Dosadašnji stav (6) postaje stav (7).

Član 27.

Član 60. mijenja se i glasi:

"Član 60.
(Realizacija i troškovi ekstradicije)

(1) Nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom dogovara tehničke detalje realizacije ekstradicije s Interpolom zamoljene države, a realizaciju ekstradicije, tj. preuzimanje i premještanje potraživanog lica, uključujući i rezervaciju ili obezbjeđenje prijevoznog sredstva i smještaja lica koje se ekstradiraju i njegove pratnje, obavljaju ovlaštena lica Granične policije Bosne i Hercegovine.

(2) Ako je to moguće, a da se ne usporava ili izlaže riziku sam čin ekstradicije, pribjegavat će se ekstradiciji kopnenim putem.

(3) Troškovi vezani za dovođenje lica čije je izručenje odobreno u Bosnu i Hercegovinu padaju na teret budžeta iz kojeg se finansira organ koji je zatražio izručenje, a njih planira i uplaćuje ministarstvo pravde koje se finansira iz tog budžeta, a na nivou Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Pravosudna komisija Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine. „

Član 28.

U član 63. tačka d) iza riječi "izvršenje" dodaju se riječi: "bilo da je ta saglasnost data u državi izricanja kazne ili državi izdržavanja kazne zatvora."

Član 29.

U članu 65. iza tačke d) dodaje se nova tačka e) koja glasi:

"e) pismenu izjavu lica u smislu člana 63. stav (1) tačka d) ovog zakona, ako je tu izjavu osuđeno lice dalo u državi izricanja kazne."

Član 30.

U članu 68. stav (1) tačka se zamjenjuje zarezom i dodaju riječi: "koje, ukoliko odluči da udovolji molbi, donosi i presudu."

Član 31.

U članu 79. iza stava (6) dodaje se novi stav (7) koji glasi:

"(7) Ako se protiv osuđenog lica u Bosni i Hercegovini vodi krivični postupak za drugo krivično djelo, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će u aktu uz koji se prosljeđuje molba osuđenog lica državi čiji je državljanin naznačiti i tu činjenicu."

Član 32.

Član 80. mijenja se i glasi:

"Član 80.

(Donošenje rješenja o premještanju stranca)

Ako strana država preuzme svog osuđenog državljanina kako bi izdržavao kaznu u svojoj državi, konačno rješenje o premještanju stranca donosi ministar pravde Bosne i Hercegovine."

Član 33.

Član 81. mijenja se i glasi:

"Član 81.

(Mjesto, vrijeme i način premještanja)

Vrijeme, mjesto i datum preuzimanja osuđenog lica iz Bosne i Hercegovine u državu izvršenja kazne ili iz države izricanja kazne u Bosnu i Hercegovinu, kao i način njegovog transporta dogovara nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom u saradnji s Interpolom strane države, a realizaciju premještanja i njegove tehničke detalje koji se tiču rezervacija i osiguranja prijevoznog sredstva i smještaja za osuđeno lice i njegovu pratnju ako je to neophodno obavlja Granična policija Bosne i Hercegovine uz asistenciju nadležnog organa Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom."

Član 34.

U članu 83. stav (1) riječi: "počinio stranac koji ima" zamjenjuju se riječima: "počinilo lice koje ima državljanstvo druge države i".

Stav (5) briše se.

Dosadašnji stav (6) koji postaje stav (5) mijenja se i glasi:

"(5) Ustupanje nije dopušteno prije nego što se sasluša oštećeni koji može postaviti imovinskopravni zahtjev, te će taj zahtjev, nakon odluke o ustupanju, zajedno sa spisima predmeta biti dostavljen organu koji odlučuje o preuzimanju krivičnog gonjenja."

Član 35.

U članu 84. stav (2) riječi: "opis i kvalifikaciju krivičnog djela" zamjenjuju se riječima: "zakonski naziv krivičnog djela koje se licu stavlja na teret".

Iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

"(3) Uz zamolnicu se dostavlja kompletan originalni spis ili ovjeren prijepis spisa krivičnog predmeta domaćeg pravosudnog organa s prijevodom na jezik zamoljene države, ako je taj prijevod obavezan u skladu s međunarodnim ugovorom koji se primjenjuje na konkretni slučaj."

Dosadašnji stav (3) postaje stav (4).

Član 36.

U članu 85. stav (2) riječ "pravosudnih" zamjenjuje se riječju "pravosudnog".

U stavu (5) iza riječi: "Ako organ" dodaju se riječi: "države moliteljice".

Član 37.

U članu 90. stav (2) iza riječi "spisima" dodaje se riječ "krivičnog".

Iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

"(3) Nadležno tužilaštvo odbit će preuzimanje gonjenja iz svih razloga zbog kojih se postupak ne može voditi u Bosni i Hercegovini, uključujući i nepostojanje osnova sumnje za krivično gonjenje."

Član 38.

U članu 91. stav (4) iza riječi: "Pravo na" dodaje se riječ "krivično".

Član 39.

U članu 92. stav (2) iza riječi "postupka" briše se zarez, a riječi: "a na njen zahtjev" zamjenjuju se riječju "i".

Član 40.

Iza člana 92. dodaje se novi član 92a. koji glasi:

"Član 92a. (Paralelni krivični postupci)

(1) Ako nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini dobije saznanje da se u drugoj državi protiv istih lica za iste događaje i ista krivična djela vodi krivični postupak koji vodi i pravosudni organ u Bosni i Hercegovini, dužan je, s ciljem zaštite principa *non bis in idem*, odmah obavijestiti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine o postojećem paralelnom vođenju krivičnih postupaka.

(2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine o paralelnom vođenju krivičnih postupaka iz stava (1) ovog člana obavijestit će ministarstvo pravde države u kojoj se vodi paralelni postupak, zatražiti potvrdu informacije, kao i stav pravosudnih organa te države.

(3) Ako pravosudni organ u Bosni i Hercegovini i pravosudni organ druge države nastave voditi paralelne postupke, na zahtjev pravosudnog organa Bosne i Hercegovine, ministar pravde Bosne i Hercegovine može formirati komisiju koja će na nivou država provoditi konsultativnu proceduru radi dogovora i utvrđivanja koja će država nastaviti voditi krivični postupak.

(4) Predstavnik pravosudnog organa koji vodi postupak u Bosni i Hercegovini mora biti član komisije iz stava (3) ovog člana i on će za potrebe komisije pripremiti sve činjenice i okolnosti vezane za krivično djelo i učinioce, koje proizilaze iz krivičnog predmeta koji vodi taj pravosudni organ.

(5) Ako komisija iz stava (3) ovog člana ne postigne dogovor o vođenju paralelnih postupaka u Bosni i Hercegovini i drugoj državi, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom, komisija će zatražiti pomoć za prijateljsko rješavanje ovog problema od nadležnog autoriteta predviđenog međunarodnim ugovorom."

Član 41.

Član 94. mijenja se i glasi:

"Član 94. (Uputstva koja donosi ministar pravde Bosne i Hercegovine)

Uputstvo kojim se uređuje postupak nadležnih organa Bosne i Hercegovine u odnosima s Eurojustom, u smislu odredbe člana 3. ovog zakona, donijet će ministar pravde Bosne i Hercegovine.

Ministar pravde Bosne i Hercegovine može, u skladu s članom 10. ovog zakona, donijeti dodatno uputstvo o formiranju zajedničkih istražnih timova."

Član 42.
(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj: 01,02-02-1-40/12
15. jula 2013. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH

dr. Denis Bećirović

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH

mr. Ognjen Tadić